

Carmen Genethliacon. 111

P O E M A
IN
Optatissimum Partum
SERENISSIMI
Walliae Principis

Nati 10 Junii Anno M DC LXXXVIII.

Fam nova Progenies cælo demittitur alto.
Virgil: Ecloga 4.

Auctore RICHARDO PLOWDEN S. J.

Permissu Superiorum.

L O N D I N I,

Excudit Maria Thompson ad Ingressum Vici vulgo Old-Spring-Garden propè Charing-Cross. M DC LXXXVIII

Carmen Getulicorum

POEMA

IN

Obsecrissimum Partium

SERENISSIMI

Waltiss Princeps

Nati in anno MDCXXXVII

XVI. 1616. Prologus et propositum apud
Vitellius Epilogus ad

Vitellius Ricardi Prowein S. I.

Carmen Substantiale

XO MD V

Exaudiens Veneris Tempore et sy Jurem in Vite auctoritate
Graue Prologus et epilogus MDCXXXVII

(4)

Serenissimi

Walliae Principis

Genethliacon.

SI faciles in Vota Deos, & cerea flosci
Numina sensisti siquando *Britannia*, seu cum
Aurea compositis redierunt otia Bellis;
Seu reducem solio *Carolanus* cum lesta recepit
Insula; seu, *Carolo*, facis poscentibus verbi
Erepto, Sceptrum quando *Jacobus avuncus*
Occupat, & meritis solum Regalibus auget;
Si faciles haec dona Deos testantur, & ira
Depositâ, vultu jam nos propiore tueri,
Quos prius innumeros iusserunt volvere casus,
Dum Patriæ validas in vilcerâ vertere dextras.
Cognataz potuere aries; dum (4) Regia tatis
Victima succubuit; dum fœda licentia Regnum.
Egit in alternas furis discordibus iras;
Haec tamen una dies superos absolvit, & ultra
Siquid erat, quo præteritos penfare *Labores*
Decebant, nobis etiam cum seniore dosat
In *Pueris*; quem cum dixi, dixisse videbor
Cæli delicias, Terra deos, Orbis amores.
Hunc, olim ut possit rebus succurrere *sefis*,
Ingentemq; Patris famam, & victura per ævum

Sustineat laudum decora, & sese impletat uno
 Virtutes atavorum, haud inferiora fecutus,
 Non celeri festina manu formavit, at acri
 Incumbens operi, multo conamine tandem
 Artifici dextrā finxit natura, tenellis
 Indulgens Membris, voluitq; operosa videri.
 Est magnis pretium rebus mora; quoq; venirent
 Munera grata magis, longum caruisse decebat.

Prima dies, Puero fulsit quæ nescia hubis,
 Illa fuit, (b) summo cœli quæ Phœbus ab axe
 Per minimas pergit noctes & maxima lucis
 Tempora, ut in longos iret ducenda triumphos
 Longa dies, non ulla timens dispendia noctis.

At Tu, Regali Partu latissima Mater
 Te tandem fruere. En, venit Tibi debita dudum
 Progenies cœlo delapsa : At desine lantas
 Incusare moras : Longum natura laborat
Ut Regem formet ? Te dignus Matre futurus
 Arte laborandus multa fuit : utq; priora
 Pensarent digno *Parc* sua crimina dono,
 Quosq; Tibi, primis raptos amplexibus, olim
 Abstulit immatura dies, *Ita redderet*
 Par multis, operi longum infudare decebat.

Incipe magne Puer risu (quo turbida ponant
 Nubila nimbosaq; hiemes, & lata reducas
 Fronte serenata pacatis otia terris)

Incipe magne Puer risu (quo vota Parentis
 Et spes sollicitas, longa & fastidia penses)

Incipe magne Puer risu tua gaudia nobis
 Jungere. Sic facilis veniant Tibi mollia somni
 Munera. Sic blandas magna Genitricis ad ulnas,
 Dulce onus, accumbas lento. Sic candida cuiusvis
 Lilia substernant Charites, meritissim; coronent
 Floribus augustos thalamos; Dum marcida Vates
 Porrigo ferta rudis, similem testantia Mulam.

Salve

Salve magne Puer, Salve spes sera Tuorum id non
 Et longum expectata habet Patria, Regniq; voluptas,
 Et magna celi cura. Quo sedere dicam? Iam
 Felix affulsius jubar cum cœlitus oris.
 Affulsius lux prima Tui! Cum clarior Orbis
 Tecum nata dies, meliori ducta metallo.
 Secula, & insuetæ retulit nova gaudia luctis.
 Deque tua frontis quos auget lumine, Phœbus.
 Et velit esse suos, iam se formosior ipso.
 Indulget terris radios. Meliorque repexa
 Luce micans, latos spondet te vindice soles.

Scilicet haud semper sedet implacabilis ira
 Cœlitibus; Cœlo semper discurrere flammæ
 Nec decet ultrices; duræ nec forte Britanniæ.
 (Ah utinam immeritos, miseros certè) aspera semper
 Fata prement. Nosco! Superis & nos quoque cursu
 Nec tenues sumus. En tandem exaudita fatentur
 Vota, nec irato semper pallescere Cœlos
 Igne, nec æterno clausos adamante rigere.

Olim erat, & meminisse juvat, notisq; querelas,
 Et vetores gemitus, longamq; retexere telamq;
 Præteriti luctus, & duræ vulnera sortis,
 Digna quidem lacrymis (rerum natiq; illas
 Scena vetet reprimatq;). Oculis non amplius
 Respiceret; ut subeunt animorum dum dantina priorib;
 Fortunæ, major præsenti e munere surgat.
 Lætitia oppositu quoniam contraria crescunt.

Olim erat Augusti (c) Fratris post funera, quando
 Anglia spemq; metumq; inter suspensa, morasq;
 Lucine iaculans lentas damnabat iniquæ
 Dona Deæ divisa manu. Solisne pudicas
 Regalis thalami tædas, (d) aliasq; feracem
 Augustæ uterum Matri, solum esse tuorum
 Exortem Donorum ergo, Dea divida
 Facta Patriæ patræ, nobisq; in prole summa
 Fortuna, quæcunque est uox. Scilicet nro

(c) Cantabri-
gia Ducis natu-
anno 1677.

(d) Dum Durissæ
Eborac: est.

Non sibi pertinens, spem totam & fatu*Britanni*
Orbis, eodem uero gestar*u*. Tot debita votis
Pignora, jamq*u* olim nobis promissa (benignis
Sic fatis placitum accipio) cur lenta moraris?

(e) *Cantabrigie duc de quibus.* Nascente ad solium (e) *Carolo* (nisi fata verarent)
Induit in florem sese spes nostra: Sed illum

In gemma postquam primo vix flore tumentem,
Messuit adversa Boreas furor improbus alz
Ostendens tantum terris, eadem abstulit & spem
Lactentem pariter cum *Principe*: Si licet ultra
Altius ista sequi, repetitaq*u* criminis fari,

Ah potius reticenda revere, luximus & Te
(f) *Natus est*
Jacobo Duci
Elio & Paulus
pecc mortuus. Qui fueras etiam Patrie spes (f) *Edgare, Georis*
Deliciae, & magnum in Patriis mox nomen iture
Et Regnum, si non exaltum sua dona reposcens

Vix natum terris, superis donasset. At orbis
(Nam memini) quot vota, Tua quo Gentis amore?
Stipabant nati conas? Ad filia tenella
Pendebat regni satum, nec seva pessicis
Atropos. En abiere ambo, nec funera *Fratrum*
Qui solus potuit *Frater* compensat? Inanes
Quid juvat in longum spes ducere? Crimine si quo
Peccatum est, dedicau*u* penas; Fraterna p*l*arunt
Funera, & infantes anime, Gens impia quicquid
Deliquisse olim potuit. Sed munera forsitan
Magna peto? Fateor. Prelio venire recusant
Ait tanto? Gemino Regali a stirpe revulso
Germine, succrescens cur deficit *arenus alteris* mil
Damna priora refecturus, quique unicus instar
Amborum, curta *Fratrum* dispendia vita
Longaevo penitus Regno & felicibus annis?

Hec secum, diurna inter suspitia, prolis
Venture desiderio, luctuque soluta
Anglia. Cum tandem celo venit auspice, & ingens
Latitudo scenus facta est mora. Scilicet illo
non

Quo

Quo caruisse gravis fuerat dolor, est quoque sensus
 Latitiae par, cum fruimur. Sic aspera quisquis
 Expertus pelago, & nimbofis aquora ventis
 Nauta, diu dubius hinc inde erroribus actus
 Nusquam tuta tenet, si ridoq; in vota vocavit
 Sepe Deos, dum terram oculis, fugientia longe
 Littora, vestigia frustra; si quando furentis
 Post tenebras hiemis, post irrita vota, precesq;
 Telluri tandem proras advertere detur,
 Suspendatq; redux *Galatea*, it littore, vestem;
 Latior optata vestigia ponit arena,
 Quo graviora tutis lavi discrimina Ponti.

Utere sorte Tuā jam felix Insula, quæq;
 Nascentis Pueri in cumis, primosq; sub annos
 (Grande rudimentum præstet quæ firmior ætas)
 Concessere bonis superi, secura potire,
 Fortunæ secura tuæ. Venit omne dextro
 Natus in imperium magnum, Gentisq; *Britannia*
 (Dent faciles superi) longæva in gaudia missus.
 Invida nec votis rigido cum forfice *Parca*
 Obstabit; Rübet illa quidem, geminumq; fatetur
 Crimen, cognato madeat quod sanguine *Frasrum*
 Decolor: At puduit; crimenq; refellere tentat
 Qui licet: Et *Lachesis*, quos *Fratribus* abstulit annos.
 Adjicit, Puer alme, Tuis; subductaq; eorum
 E pensis, fuerant illis quæ ferrea, (*Diva*)
 Sic placitum) potiore Tibiducenda metallo,
 Aurea dissimili decurrent stamina fuso.
 Illi nempe sui partem vixere, sed, Eheu!
 Quam modicam, reliquos ut *Fraser* viveret annos.
 Et vivat: Pulchro superi succurrere voto.
 Vivat: Seq; uno fratrem complexus utrumque
 Exprimat, & Patrem tandem. Sic Orbe *Britanno*
 Major, Hyperborei crescat spes altera mundi,
 Forsan & Eoi terror, præfigia verum
 Si memorent, Vatiq; suus ni desit Apollo.

Ast quæm te memorem, Princeps, in prole tenella
 Bis Patriæ Patrem. Dederas prius, *Anglia* quicquid.
 In votis habuit; quicquid sperare, vel ipsum
 Post Carolum, licuit. Pacatis otia bellis,
 Tuta quies, & opes, & pleno prodiga cornu
 Copia, & (g) æterna concordia semina pacis
 Jacta solo (impatiens tellus ni respuat) unde
 Succrescat pacale nemus, Tibi serta daturum
 Laurea, & æternum nobis à fulmine sava
 Bellonæ, facturum umbrâ frondente recessum,
 Magna licet, sunt ista tui Primordia Regni;
 (Quid seri facient anni?) Tunc *Anglia* tandem
 Aufpiciis firmata tuis, utq; Orbe remota
 Sic major dum Te fruitur, jam cætera felix,
 Hoc tamen, hoc altâ secum sub mente dolebat;
 Æternos, queis Te dignum Tua Regia Virtus
 Fecit, avara Tibi quod deneget Atropos annos.
 Hinc crebri questus. Tene ergo jubentibus olim
 Ereptum fatis lugebimus? Anne, tot inter,
 Lærga sui, nobis Tua quæ clementia donat,
 Hoc unum deerit (majus tamen omnibus unum)
 Æternum ut genti dent Te Tua fata *Britanne*?
 Scilicet est donasse parum, nisi dona perennent.

Anglia parce metu, Votis accedit & istud.
 Dum nova progenies, multumq; habitura Parentis
 Nascitur, & simili frondescit vngæ metallo,
 Quæ licet, æternum seq; & sua munera nobis
 In nato præstat, reficitq; in Prole Parentem.

Anglia plaudo novo (nec tu cunabula sperne)

(h) Principi, Pa-
 tri olim, ut ille
 Atlanti, facie-
 furo.

(b) *Aleidi*. (in cunis olim quoq; vagiit ille
 Monstrorum jam tum domitor, cæloq; ferendo
 Præludens) Patrium deinceps qui fulciat orbem
 Fessò olim, & cælis, sed sero, *Atlante* recepto.

(i) *Quæ haben-*
sur inter infig-
nia Regum An-
glie.

Muneribus neu parce Tuis; membrisq; tenellis
 Nativas affunde (i) rosas. Seu candida spiret,
 Seu rubra (Gentiles, Puer, utraq; spicat honores)

Utraq;

Utraq; debetur. Cunæ illam, hanc purpura poscit?
Candida lacte nitet, rubras accendis in ostro.

(k) Lilia quinetiam, quamvis disternit Ponto,
Non nativa thindus, veteris commercia frondis
Jungant, & cunas concordi flore coronent.

(k) *Gallies, An-*
glie insignibus
infecta.

Lætior interea, tenebrisq; obnoxia nullis
Æthra, serenato melius jubat elicit axe,
Quà patet; & minimâ contenta *Britannia* nocte:
Hactenus, è Cælo penitus caligine pulsâ,
Nescia jam nubis, totoq; à Sole superba,
Æternos sine nocte dies per inania suda:
Ire videt, nullâ contenta *Britannia* nocte;
Dum suus è medio necdum devexus Olimpo,
Et repetens cunas (l) Phæbus, se nupsus Eois
Et promens undis, renovato lumine terras
Lustrat, inextinctæ promittens gaudia lucis.
Purior hinc Cælo facies composta sereno
Emicat, & tacitum tranquilla silentia condunt
Æthera, festivis nisi quà micat ignibus aether,
Vel pulsata sonant lœtis quà vocibus astra:
Dum ruere effusam videas, cætuq; frequenti
Lætitias dare signa suæ, fremituq; secundo:
Fervore anhelantem, idensata per agmina, plebem.

(l) *Jacobus, up-*
asatis, certè
non Regni, ut
Speramus, me-
dium spatiis
prætergredi
renascitur nubis
in Filio.

Quæ tamen insoliti species augusta triumphi
Et plus quam mortale sonans? [superisne factatos]
Indixit Cælum plausus? & Gaudia tangunt
Noltra, etiam Divos? Noscō, sua mulier & ipsi
Ferre parant. Totis pateant Regalia valvis
Limina: Succeedunt portis. Procul este profani.
Turba procul. Majora decent hanc fercula pompam.
Cernitis? In partem pulchri venient triumphi,
Admissiq; (nec hic Cælum, suave astra requirunt)
Certatim, qua cuiq; datur, vestigia flectunt
Ad Pueri cunas, pariter *Tritonia Pallas*,

Nep?

Neptunusq; Pater, positis & mitior iris
Gravidus, laurug; comas redimicrus Apollo
*Ponè legit trepidos gressus *Afras*, nefandis*
Credere se rursus terris, queis exul in astra.
Sæpe abiit, vix ausa, Tuis æquissime Regum
Auspiciis ni tuta foret; Te vindice, rursus
Aurea de veteri spondens sibi secula venâ.

Crediderim nuper, Divorum in cœtibus, illam,
 Et dignam superis litem, certamine pulchro
 Sollicitos habuisse Deos; quo numine, cuius
 Editus auspiciis, primum se Regius Infans
 Inferret terris; Magni vel conscientia partus
 Quæ modò nacenti puero genitalia præsent
 Sidera, quisve regat primos Deus arbiter ortus.

Oceano Imperium legesq; & Jura daturus,
 Ille meus, *Neptunus* ait, quis deneget, esto.
 Dixit, & afflens conspirant æquora læto.

Invictum bello *Mavors*, similemq; Parenti
 Olim inter lituos, & classica rauca, futurum,
 Firmior his quando paulatim affueverit ætas,
 Vendicat, & iam cum cunis succrescere laurus
 Vicitrices, frontemque jabet redimire tenellam.

Ast placido ingenio mitem cui cerea finget
 Indolem, & ingenuos indet Clementia mores,
 Queis olim discat pacis sacrata fovere
 Munera, & optatas populis indicere leges,
 Deberi sibi *Pallas* ait, vultusq; jacentis
 Irrorat tenui succo pacalis olivæ.

Sit placidus lenilq; meis ast legibus inquit,
Afras; atq; æquo librata m' pondere lancem
 Appendens, hâc ille, pari dimensu utrîsq;
 Jura manu, pñnas meritis & præmia ponat.

Nec minus Aonius depositit *Phœbus* alumnum
 Verticibus; dum clivum olim reget ille bicornem,
 Largior unda fluere docto de fonte, nec unquam
 Castalii deerunt, hoc *Macenate* Nepotes.

Hæc

Hæc illi, vario litem sermone moyentes,
Pro se quisque, Diis dignum depositit honorem
Ingerat ut lese *Puero*, mentemq; tenellam
Informans, similesq; docens adolescere mores.

Omnibus ille sinum pandit, par omnibus uanis,
Cunctorumq; capax exhaustit munera pectus.

Si breviora tamen placeant compendia laudum,
Jam non ille Deos, superum nec dona requirat
Virtutum patriarcharum hæres, decorisq; futurus.
Omnes *Ille* dabit, quas in se colligit unus
Cælituum dotes, natoque, hoc ditior ipse,
Transmittet, seros vel sic victurus in annos.

Quare agite o superi (quoniam succedere testis
Et cunas ambire juvat) vos dicite nato
Quantus sit genitor : Quæ sint præconia, quantum
Immortale decus *Jacobi*; & fortia bello
Facta, per innumeros transnuitti digna nepotes,
Invierti monumenta animi : Queis ille togatus
Et pacis studiis, bellisq; (in utrumq; paratus)
Proferat imperium ; superum lectissimus idem
Cultor, juris amans, & servantissimus æqui.

Dicite vos, vidistis enim, cælestia Ponti
Numina, quantum olim Batavis, ipsiq; timeadum
Oceano intulerit sese. Tu pande Trophaea
Parte alia Mavors, ut fracta Rebellio frangos
Induit, & positis plusquam civilibus armis
Bella silent. Sua cuiq; Deum sic munera curz
Pandere : Sic nato totum monstrare Parentem
Jamq; inde à teneris discat quo calle deinceps
Sudandum ; quoive ille gradu vestigia ponat
Ut celsos ad honorum aditus, anq; ardua scandat
Virtutum decora, & meritis sele inferat affris.

Tum vero, ut reliqui tenuere silentia, dictis
Talibus exorsus, quem te, fortissime Regum,
Quem referam, *Nepiunus* ait ? Tibi Regia servit

Tethyos,

Tethyos, & famulas, non dignatus habenas,
Oceanus tibi volvit aquas. Tibi Phorcys & Ino,
Tritoneisq; leves, Panopeq; & numina Ponti
Bissen^a Tua facta canunt per Cœrulea conchæ.
Æquora quinetiam mihi vix parere, nec ulla
Docta pati leges, Tua sub juga saepius ire
Jam solita, & plusquam Medo sub compede vincitos
Subdere Victori fluctus, obnoxia vidi
Ire Tuo, mox stare Tuo pendentia vultu.

(m) Cum dela-
tum illi esset
maris Britan-
nici Imperium.
Et memini, cum (m) Te, (tuaq; agmina, fortia bello
Pectora, quies acres stimulos tua subdidit ardens
Virtus, & pulchro laudis succedit amore)
Avulsum Patria, charisq; penatibus ire
Navibus instructis, & primum nota tueri
Littora, quæsitosq; dein maria omnia circum
Et premere, & victos hostes avertere terris
Littoribusq; tuis, fida statione videbam;
Fortunata nimis, longamq; habitura quietem
Anglia, tum memini, dixi, cui victor in armis
Excubat, & vigiles pendet *Jacobus* in iras.
Ipsa suas necedum clades oblita (ruinas
Nec refici cernet, totas licet India Gazas
Invehat in portus) veteresq; *Hollandia* damnans
Irarum caussas, & naufraga sepe cruento
Ipsa suo, documenta dedit quo turbine Martem
Verset, & obstantes Victorem immittat in hostes
Ignea vis animi, mediisq; ardescat in undis.
Scilicet ut primum Batavus Tua vela secundis
Ire notis, ipsofq; ad prælia poscere ventos
Agnoscit, subeunt animum veteresq; recursant
Continuo clades: Tum vero respicit oras,
Proxima si qua fugas pateat, pandatq; receffum
Littora deinde legit cautus, casusq; futuri
Præscius, in notos rursus se condere Portus
Querit: Et ut certam Victori, quam nequit armis,
Præcipiat palmam fugiendo, subtrahit omnem

Ocyus.

Ocyus exitio classem, periturus in undis
 Ni faciat. Quippe, adversis concurrere proris,
 Et miscere manus, quoties inimica coagit
 Vis pelagi, aut nimium in sua damna audacia præceps,
 Victorem toties, disjecta per agmina, ferri
 Ardentes inter non ficti fulminis alas,
 Præcipitesq; globos, medioq; incendia Ponto
 Victoria, & laceras, fractâ compage, carinas,
 Et nova devicto statuenterem ex hoste, trophæa,
 Te vidit, stupuitq; simul, didicitq; ferendo,
 Quas meruit penas *impar congressus Achilli*:
 Dum fugit, hoc saltam cladem solatus acerbam,
 Sulphurea quod nube latens se proripit: illâ
 Tectus abit, puduitq; minus. Tum gemmea, baccis
 Intertexta coronatis è divate conchâ
 Nereides Tibi ferta parant: Tum turgida fama
 Ambitione suæ, patræq; tumentia votis
 Vela subit jurata tujs victoria signis,
 Perq; triumphatum revehit Tua Carbala Pontum,
 Pendula dum (⁽ⁿ⁾ geminis undant aplustria palmis.

Hec air, & nato Patrem super aquora monstrans
 Victorem, & famuli moderantem lora Profundi,
 Cresce, Puer, dixit, non inferiora deinceps
 Facta secuturus. Donabere Tu quoque quandam
 Imperio pelagi. Jam nunc tibi sedula concham
 Instruit, atq; aptat manibus sua fræna tenellis
 Tethys, & ipse suam servat Tibi Nereus algam;
 Iturasq; olim circum Tua tempora, quando
 Jonio tremulas agitabis in aquore lunas,
 Hellespontiacis victor redditurus ab undis,
 Nereides teneras pascunt in littore laurus.

Cui Mavors, nec enim *Jacobi* dicere laudes,
 Huic minor ardor intest. Esto, licet, arbiter undæ,
 Viætricesq; omni prensæt de littore palmas;
 Nec tamen interea terræ minus arbiter esto,

(n) *Geminis re-
 portata Vista-
 rid.*

Nec minus ille mea cingat sua tempora lauru;
 Scilicet, aequoreos dum garrula fama triumphos
 Explicat, & nostris etiam par gloria castris
 Debetur. Meminit, (meritoq; est gratia facti)
Gallia, quam duris virtus spectata periclis
 Larga sui monumenta dedit, dum pulvere primo
 Sordentem, dum militiæ, laudisq; futura
 Prima rudimenta, & magnæ primordia fame
 Ponentem vidit. Dum laudis honesta cupido,
 Non præceps impoive animi prævertere jussit
 Annorum spatia, *Augustis* & miscuit armis
 Ante diem. Ast majus firmis ubi robur abi annis
 Parq; animo accrevit, qualem se gesit in armis!
 Quantus erat, vel cum peregrino littore, victor
 Arduis accendit Martem. Vel quando labanti
 Supposuit Patriæ dextram; quæ, vindice si qd
 Servari potuisset, & hoc servata fuisset.
 Vix etiam (ut semper nimis est contermina laudis)
 Invidia, atq; ausis umbras offundere magnis
 Aassolet) *Augusto* cælis jam *Fratre* recepto,
 Vix folio induerat se se *Jacobus* avito,
 Nascentis quando imperii cunabula, magno
 Agreditur nisu convellere, & angue minaces
 Multiplici, (o) geminas animosa *Rebellio* cristas
 Attollens, tetrum virus per sibila spargit.
Anglia sollicito parce indulgere timori:
 Has, Tuus *Alcides*, eliso gutture, pestes
 Comprimet; Audaces quamvis, ad prælia tumatis
 Hinc *Aquilo* (non tuim primum loca fata procellis)
 Illinc *Occidens* cogat sub classica miles;
 Ipsa etiam (p nec erant tantum metuenda pericla
 Nata domi) quamvis jungant in foedera vires
 Perfidia, insidiæq; & quas sub nocte silenti
 Orbis in exitium fuderunt. Tartara pestes,
 Nil tamen hinc metuit nullis superabile pectus
 Fatorum telis, & vinci nescia virtus.

Arma

(o) Sub Duce
Monumet. &
Arguilio.

(p) Extruis
Suppetitis java-
bantur Rebel-
les.

Arma movet, pestemq; armis excindere certum est.
 Nil dubium quid se vertat victoria, signis
 Jamdudum jurata Tuis, *Jacobe*; nec obstat
 Tantò impar hosti numerus, nec iniqua gerenda
 Conditio pugnae; nil frans, errorq; viarum.
 Obsunt; infidae nil circa silentia noctis.
 Quippe tibi vigiles pendent ex æthere flammis,
 O superis Dilecte! Tibi, viresq; secundas
 Suppetit, & præsens Tua respicit agmina numen.
 Sic fusi cecidere hostes: Sic fracta rebellis
 Perfidia, imperio monstrum intractabile, freni
 Impatiens, (q) gemina tandem service revulsa,
 Cessit, & afflictis rediit pax aurea terris.

(q) Utraq; Re-
bellum Dux
capitu truncata.

Haec tibi erunt artes etiam, Puer alme, paternis
 Exemplis cum regnando acceperis *Anglos*.
 Irrequiesca, dein si quid discordibus armis,
 In veteres rursus revoluta, rebellio turbas
 Audeat, absolves etiam sine Sanguine victor.
 Dixerat, & viridi frondent cunabula lauru.

Excipit hic *Pallas* ramumq; vireatis Olivæ
 Admiserit lauro, (r) paridi, sic utraq; nexus
 Crescat, air, sociiq; olim Tua tempora fronde
 Ambiat. Hæc pacem vietis feret: Illa subiecta
 Hostibus, *Anglorum* merito tibi reddet honores.
 Sic tibi parvus Puer, magnum sit cura Patrem
 Exprimere; Huic placidum fixit qua cerea fronte
 Hæc, Te etiam coem singat *Clementia*:
 In nati migret vultus, & amabilis omni
 Spiret in ore Pater. Sensit, quippe *Anglia* (longe)
 Et sentiret adhuc, merito si fulmine xindex
 Suppliciis culpas numeraliter) crimpæ penitus
 Quam gravibus, sua digna forent, ni leucus in aris
Jacobus, facilisq; reis ignorare. Pestemq;
 Vipereum patria plusquam pietate foveret,
 Ast si quando graves justus furor ardet in iras,

(r) Pillerum
clementia
comittitur.

Est tamen irato vultus quoq; digeus amari.
 Novit enim recte nim plecti crimina, fasces unis debet iungi
 Cum gestat, lentumq; rotat clementia ferrum.
 Qui rigido Phalaris vultu metuendus, in omnes
 Iratus levit culpas, augetq; videndo
 Supplicia, & penitus miserorum pascitur, orbis
 Ut praesit gemino, vacua regnabit in aula.
 Latius imperites, animis amor aurea quando
 Jura dat, invitatis quam si juga ferrea, fævus
 Imponat populis Lictor, rigidusve satelles.
 Hæc laus prima Tua est Jacob; nec ullæ tuarum
 Dignior in tenero virtutum adolescere nato.

(f) *Dilectus Jacobus Iacobus*.
 Summovet hanc, & secundis *Astræ* propinquam
 Infert; & nostrum, Virgo, Tu præripis, inquit
 Anne decus? (f) Nostro dictus de nomine, primam
 Muneris hanc partem duxit, sua pondera lancerem
 Ut justo librent examine, & æqua rebelles
 Pæna premat, veniam scelerum quæis obstruit, apudax
 In veterem toties revoluta licentia noxam.
 Scilicet (& metuo veteris contagia morbi)
 Ne qua super tacito serpent' inculta meatu
 Scilicet *Augusti* sub prima exordia Regni,
 Cum toties lacerum rursum reerudit' ulcus
 Et diducta novum, prope jam coitura, cicatrix
 Cresceret in vulnus, medicam dum sape recusat
 Ferre magnum; sup maxima munera
 Prima nulli labes ferro flammaq; recidi
 Debet, infestam ne pars sincera ruinam
 Ita, simul traheret, tentaret & intima Tabes.
 Et quamvis ingens Jacobo mitius orbis
 Nil habeat, sunt, qui nullo mansuescere cultu,
 Arte valent nulli. Nullos sic fixa tellus
 Transmittit Phœbi radios, & fruge maligna
 Triste solum, agricultam vanis eludit artis;
 Sunt quibus immites animos, & mille nocendi

Artibus instructos, aliorum tristia pascunt
Supplicia : His bilem moveat (quis credat amarum)
Posse salutifero sugi de melle venenum ?
In miseros sepe Princeps si forte benignum
Præbeat. His, quoniam exosa est clementia, justitia
Quis neget Astreæ lancem ? Sed pondera lanci
Quam vereor nimia incumbant ! Si rufus Olympi
Indixisse libet Phœgram, quis fulminis illum
Promeruisse negat, quem sponte exceperit, ictum,
Qui se cunq; volens (x) lauris subtraxerit umbrâ
Alterâ nec minor est Astreæ cura (sed illa
Prima Tibi) meritis statuas ut præmia Princeps,
Invitesq; animos pretiis. Sed sponte ridentes
Regia vis animi, stimuloq; potentior omnia ;
Acrius accendens rapit in discrimina milie.

At tibi magne Puer Mater Pulcherrima (x) more
Patris ad exemplum placidos sic singat, & annis
Mite det ingenium crescentibus, ut vel amari
Toto Patre (x) ferox, & tota Matre decorus
Ut metui possis. Regem clementia blandi
Majestate minax, & terror amabilis ornet.

Phabnus ad hæc; solum laura indonatus abibit
Ille mea, toties nobis quem garrula filia
Dodonz, atq; adytis tecum cortina reclus
Venturum Mufis ingens decus ? Illitus olim
Auspiciis, patrio deducet vertice Musæ,
Aoniusq; latex, & habentes carmina Sylva,
Et majore tumens Heliconia flumine lymphæ,
Et Cyrrha, in fines cupient migrare Britannos.
Ille dabit vires in carmina, carminis idem
Argumentum ingens, Mufisq; & Apolline dignum.
Interea Patriis toties ornata trophyis,
Et Tibi, Chare Puer, nostro quoq; littore laurus,
Ambitiosa, Tuis etiam dare ferta Triumphis,
Succrescit Tecum. Quondam hic donabere tota.

(x) *Hæc secundu
ab illis fulmi
nis reddere per
libetur.*

(v) *Fælicitas
Clementia mo
deratur.*

(x) *Animosq;
Majestate ple
nus. In hoc
enim sensu re
peritur apud
Horat. libro 5.*

Hæc

Hæc illi; adnixi studiis, ut quisq; decori audiri
Muneris in partem veniat, Puerq; regendo
Erudiat primos fratris virtutibus annos.
Tum verò accumulant donis; quæ quando capaci
ille sinu exhaustis, nec adhuc majoribus impar,
Infundunt sese toros. Tum cernere vultu
Interfusum omni Patrem Regemq; dicebat.

Augusta Majestatis vestigia prima,
Fronte sedent. Oculis risus festivus inerrat,
Inq; genis arsere rosæ queis Martius olim
Ardebit vigor. Ac veluti præsaga Puellum
Mens agitet, iamque Imperio præludat avito,
Exprimit in parvo magni compendia Regis,
Infigitq; sibi, reperita per oscula totum
Delibans Patrem, nato quem cerea deinde,
Imprimat, atq; annis formet crescentibus, ætas.

Nec minus interea, singit dum fortia multus
Membra Pater, veniat Tibi plurimâ Mater in ora.
Chare Puer, Cujus recubas dum lensus in ulnis,
Vitalesq; hauris materni pectoris ignes,
Illa Tuis oculis oculos infigit, amorem
Inspirans, similesq; faces, & amabile pulchro
Ore decus, blandiliq; ciens obtutibus, arctes
Provocat amplexus. Matrem sic pectore toto
Accipis, & vultu Genitricem prodis in omni.
Ancipitesq; errant oculi, dicamne Parentem
An Proles potius pulchram magis. Est sua certè
Nato digna Paren, & Proles digna Paren;
Utraq; Jacobo. Cunctas complectitur istud
Amborum laudes.

Salve magna Paren. Salve melioris origo
Certa spei. Latio non unquam ex æthere, fidus
Clarius ornavit calum Boreale, nec ullâ
Itala se tantum tellus jactavit alumo.

*E*stenses qui censet avos, inscriptaq; fastis
Nomina Cesareis, & ductos ordine longo

*Herorum titulos, (queis Tu plus addis honoris
Quam recipis,) memori deinceps quos Gloria Famæ
Commendat, seroq; adeo transmittet in annos ;
Magna licet, tamen ima Tuae præconia laudis
Dixerit. His pretium, sed longè illustrius, addit
Regalis thalamus, tripliciç; Britannia Sceptro
Consorti moderata manu. Sed, ne qua Tuarum
Pars laudum defit, quæ tantum Regis Sponsa
Haec tenus audieras, nunc audis Regis Mater.*

Sæpius atq; utinam *Matris* te nomine, *Proles*
Huic similis (nec enim majus Tibi vota precari
Nostra valent, nec, si valeant, sperare licebit)
Amplexus inter lentos atq; oscula reptans
Compellet, nobisq; hæc gaudia sape reducat.

At Tibi, *Magne Pater*, superi (nec plura quod optem, est
Post tantam Prolem) donent felicia vita
Tempora, dum *Puerum* videas (quem grandia finxit
Ad decora, & laudes prudens natura futuri)
Transgressum meritis subeuntes tardius annos,
Imperioq; diu dignum, multaq; Parensem
Prole sui simili. Sic, felicissimus ævum
Quod vita reliquum dederit Deus, exige lentus,
Et votis Patriæ, haud annis metire senectam.

Seru adi superos : Nec Te tua sidera nobis
Invideant. Cælum differ tantisper, eritq;
Grande moræ pretium mox altera, & altera Proles.

Ast olim quando Cæli te Regia, Reges
Accipiet Patrios inter, folioq; locabit,
Dum procul è summâ mortalia despiciis arce,
Pergentem cernes Tua per vestigia *Natum* :
Et, quoniam majora nefas sperare, Tuorum
Accendes stimulis factorum & ad astra lacesces
Ardua virtuti qua Semita pandit Olympum.
Hæc Te olim celeri præuntem ad sidera passu
Ille sequi perget : Memorem virtutis avitæ
Et *Pater*, & (y) *Patruus*, longoq; ex ordine ducta

(y) Carolus II.

*Majorum Series, (quorum post fata superstes
Spirat adhuc vis Exempli,) Regalibus illum
Artibus erudiet. Donec virtutibus annos,
Imperium Terris, famamq; exæquet Olympo,
Et tandem ætheriis transcribat nomina Fæstis.*

*Utere sorte tua, felicibus utere fatis
Quod magis à reliquo disjuncta **Britannia** mundo
Hoc calo propior dum Te melioribus astris
Aspicit, & vultu calum propiore fuetur.*

F N S I

*III. **P**ropositio. **P**rima. **I**nventio. **T**erminus. **A**ccidens. **M**otus. **C**ausa. **S**ubiectum. **R**esponsio.*

Hec Tæ olim cœsi pœnitentiam in iugis habuit

Vixit autem ipsius Seminius Cœsius.

Vocatus huiusmodi festivis à suis filiis.

Prædictum est tunc Tisius Cœsius.

Dum bictoni s. tuncum moniti huiusmodi

*Accidens. **I**nventio. **T**erminus. **A**ccidens. **M**otus.*

An omni dñe pro Cœsius loco.

*Accidens. **I**nventio. **T**erminus. **A**ccidens.*

Prædictum est tunc Tisius Cœsius.

Qui autem responsum.

Hic autem responsum.

Prædictum est tunc Tisius Cœsius.

Qui autem responsum.

Prædictum est tunc Tisius Cœsius.

